

דרך הישר

יש בורא עולם והוא אוהב אותך!

עלון מס' 8

HAYASHAR.COM

פרשת תצוה

אבל הסתכלות זו אינה נכונה כלל וכלל. מרגע שאדם הראשון חטא בעץ הדעת טוב ורע הוא ערבב אותם ביחד ובכל דבר יש טוב ורע מערבבים, והמטרה שלנו במהלך חיינו היא לבצע כמה שיותר מצוות ופעולות שמטרתן לברך את הטוב מתוך הרע ולהשיבו לשרשו.

נמצא כי אנו לא אומרים להיות במצב של טוב מחלט או טהרה מחלטת כי הם המטרה הסופית של תקון העולם ולא מצב חיים יומיומי שאנו אומרים להיות בו.

וכיון שמדבר בעבודה של חיים, אנו צריכים לצרף כל מעשה של טהרה וטוב לרשימה על מנת להשלים

את התמונה הכללית, ולדעת שבכל רגע

נתון עדין לא נהיה טהורים וטובים

לגמרי פי העבודה לא הסתיימה, אבל

עדין טובים וטהורים יותר ממקדם,

פי עשינו עוד צעד ועוד אחד לעבר

המטרה.

לכלנו יש חלומות להיות צדיקים

גדולים ומעל למלאכים, אבל צריך

לזכר מה בורא עולם רוצה מאתנו,

לכלנו יש תפקיד שרק אנו יכולים

לעשות, נקודות טובות וטהרה שרק אנו

יכולים ללקט, ואם לא נעשה זאת עתה, נחזור

בגלגול הבא להשלים, כי אף אחד לא יאסוף אותם בשבילנו.

ואין לנו מה לחשש ולהשבר מן הדבר, כי אנו עושים את מה שמבקש מאתנו.

ונזכר שאת השמן היו עושים ב-3 תקופות, ואף על פי

שתמיד נתנו את הטובים ביותר בכל תקופה למנורה, הרי

שהשמן הטוב ביותר בתקופה השלישית לא היה כמו

בתקופות שלפניו, ועדין נחשב זה וטהור כי הוא היה הטוב

ביותר לתקופה שלו.

פרשת תצוה פותחת בענייני שמן הזית למנורה, כשהיא מצוה את השמן הזך והטהור ביותר עבור המנורה, והשאר עבור שאר צרכי הכהנים והמקדש.

שמן זה מוצר תמיד מהזיתים בחלק העליון של העץ שהתבשלו הכי טוב בשמן ומנפקים את השמן הטהור והזך ביותר שדולק יפה.

ואף על פי שלהלכה אם הכהנים כלם טמאים, או עם ישראל טמא, או כלם טהורים אבל כל השמן טמא, אזי מתר להדליק את המנורה בשמן זית טמא, בכל זאת ראינו כי

בזמן החשמונאים נעשה להם נס ומצאו פה שמן

אחד של שמן טהור והדליקו ממנו שמונה

ימים עד שיצרו שמן טהור חדש ולא

השתמשו בשמן טמא.

מכאן רבו המדרשים והדרשנים

המזמרים את עם ישראל למנורה

במקדש ולשמן הטהור ועד כמה

חשוב לשמור על הנשמה בטהרה

ואף תהיה סיעתא דשמיא מיוחדת

ויעשו נסים למי שנלחם על טהרתו

שיזכה "לשמן טהור".

אבל בדור האחרון שנפתחו כל חמשים

שערי הטמאה בפנינו ואין צדיק אחד בארץ אשר

נעשה טוב ולא יחטא, האם עדין המלחמה על שמן זית זה

טהור היא רלוונטית? הרי טמאה התרה בצבור ואם כלם

טמאים אז עובדים בטמאה, ואם כן עד כמה אני אמור

להלחם על טהרתי במלחמה הנראית אבודה מראש, עם

סכויי הצלחה אפסיים, ועם תחושת יאוש גוברת מנסיונות

חוזרים שרק נכשלים שוב ושוב וגורמים לי להרים ידים

ולהרגיש שאני עושה יותר נזק מתועלת בנסיון להשיג

משהו לא הגיוני במקום להתמקד במה שיש לפני?

לכן ידע כל יהודי שתמיד הוא יכול להיות שמן זית זך טהור כתיבת למאור, על ידי שיבין

שאין הוא אמור למגר את כל הרע והטמאה, אלא לצבור עוד ועוד טוב וטהרה.

זרר היס"ר אזנות וזנים

ברכות השחר - ברכת זוקף כפופים

עלינו לדעת מה אנחנו שוים ומה אנחנו יודעים לעשות כי מצפים מאתנו להשתמש במעלות שלנו שקבלנו מהבורא.

דומה הדבר לאדם שיש לו רכב יקרתי מהחברה. הוא לא מחזיק טובה לעצמו כי הרכב לא שלו ואם יפטר הוא יחזיר אותו. אבל הוא לא מזלזל ברכב או משקר לעצמו שזה רכב פשוט וזול... אלא הוא מתנהג באחריות ובתבונה עם הפלי שקבל מהחברה ועושה בו שמוש נבון ונכון.

כאשר אדם אוהז בענוה פסולה "ומאפס" את עצמו עד שאף אחד בסביבתו לא סופר אותו והוא נהיה שקוף, הוא חוטא בעבודת ה' שלו. שהרי אם הוא ירצה לדבר ולפעל מי יקשיב לו? מכאן קצרה הדרך לפטור עצמו מלהתערב במעשים של אוהביו ובטעויות שלהם כי מי הוא בכלל שיתערב?

אבל כאשר אדם הוא עז כנמר בעבודת בוראו, הוא לא צריך להיות מוכיח בשער בברקים ורעמים (בדרך כלל מי שצועק מראה כי הוא לא בטוח בדבריו ומבקש לחפות על כך בקולו), אלא הוא צריך לעשות את העבודה שלו בגלוי בבטחון ובשמחה, וממילא הסביבה תתאים את עצמה אליו מבלי מלחמות מיתרות.

כדי להצליח צריך בטחון עצמי, וגם אם אין לנו תמיד כזה באפן טבעי, כי בני ישראל בישנים הם מטבעם, הרי שבורא עולם "זוקף כפופים" - הוא מרים קומתו של יהודי ונושב בו רוח עוז ודקדושה כאשר הוא רואה שלאותו יהודי פן אכפת מעבודת ה' וכן אכפת לו מאוהביו ורוצה שילכו בדרך הישר, ואז על ידי שזוקף כפופתו, אותו יהודי עובד את ה' בבטחון ושמחה, וממילא סביבתו משתנה מעצמה.

"ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם.
זוקף כפופים".

לאחר שברכנו את ה' ברפת מתיר אסורים ששחרר אותנו מפבלי השנה שהגבילו את גופנו, פעת מברכים ברפת זוקף כפופים, שאנו יכולים להתמתח ולהזיז איברים ולעמד על רגלנו כאחד האדם.

וכפי שהסברנו כי בכל ברכה אנו מתקדמים עוד צעד בהבנת עבודת ה' היומיומית שלנו ובמה שבורא עולם עושה עבורנו על מנת שנוכל להצליח במטרותינו, כך גם בברכה זו.

אם כן, לאחר שהחזיר את נשמתנו, נתן לנו בינה להבין דבר מתוך דבר ולהבדיל בין חשף לאור, פקח את עינינו הגשמיות והרוחניות שנוכל לראות ולהבין ממה שאנחנו רואים, והתיר את האסורים והקשרים שלנו לקלפה, פעת מגיע ענן חשוב מאד להצלחה בעבודת ה' והוא זקיפת קומתנו ולבישת עזות ודקדושה.

רבי נחמן מברסלב מסביר כי עזות פנים היא תכונה של הקלפה שמביאה את האדם לגיהנם כדברי חז"ל, אף ההפוך שלה בקדושה אינו ענוה שהיא דבר בפני עצמו, אלא עזות ודקדושה, שעליה אמרו חז"ל היה עז כנמר.

אי אפשר לעבד את ה' יתברך מתוך שפיפות קומה ותחושה של אפסיות וחסר חשיבות. בטול לבורא עולם ומדת הענוה אינם חשיבתנו לאפס וכלום אלא לא להחזיק לנו טובה על כל מעלה שיש בידינו כי היא מתנה והשאלה מבורא עולם, והיא באה עם אחריות והוראות שמוש.